

1977. 03. X. 16

Levél

halott barátomhoz

(In memoriam
Benedikty Dániel)

A Népszabadság október 12-i számában csúnyán megtámadott téged egy magát újságírónak tartó valaki, aki már e témában közölt, előző cikkeivel is igyekezett meghazudtolni a forradalom harcosait, s a szemtanúkat, bár feltételezem, hogy koránál fogva 1956-ról személyes tapasztalatai nemigen lehetnek.

Nyugodj békében, barátom!

Még élnek, sőt, ha kell, nyilatkoznak és meg is védenek egykori bajtársaid. Azok a harcostársaid, akik elvárnák, hogy egy tájékozatlan tollnok ott előttük (és a te sírodnál) merje a szemükbe mondani, hogy állítólag hazudtál, amikor hazajöttél elbúcsúzni, tudva magadról, hogy súlyos betegséged miatt napjaid meg vannak számlálva. Ilyesmire azonban gyáva és felkészületlen Eörsi László úr. Sajnos, ő nem ismerhetett téged, sem '56-ban, sem pedig tavaly, amikor a Mindent a hazáért! című filmben halálos betegen végrendelkeztél, hogy az igazság köztudomású legyen. Furcsa, hogy egyesek körömszakadtáig ragaszkodnak egy olyan tévedéshez, ami tulajdonképpen még Maléter számára is sértő. Mert nincs az utólagos lakkózásnál, szerepszépitetésnél sértebb a történetírásban! Maléter Pál katona volt, s tartotta magát katonai esküjéhez. A statárium idején

minden számba vehető – ha kellett, akár fegyveres – eszközzel is eltávolította a felkelőket katonai bázisától, a Kilián laktanyától. Ez többek közt annyit jelentett, hogy október 25-től (a Kiliánba érkezése után) október 27. délutánjáig lövötte bennünket, Corvin köz felkelőket. Tény, hogy a Corvin köz járóreit is elfogta, lefegyverezte és elzavarta – erről ő személyesen is nyilatkozott. Az is tény, hogy a forradalom mellé állt, de csak azután, hogy a „csöcselék” lázadását október 28-án szabadságharcnak ismerte el Nagy Imre. Maléter csak a katonai szaktudásában bízott, ezért szorgalmazta a szabadságharcosok fegyverletételét, illetve szerepük honvédségi átvállalását. Lehet, hogy racionálisan igaza volt, de a pesti srácok forradalmi hevületét, elszántságát észérvekkel nem tudta kioltani. Tovább harcoltunk és győztünk! Lőszert és élelmiszert se kértünk senkitől, inkább mi adtunk, ha volt rá módunk. És a fegyvert se tettük le. Csupán a szovjet páncélosok és a régi rezsím idáig megbújt, s a túlerő tudatában előmerészkedő hívei csavarták ki november 4. után a kezünkből. Maléter ezredes áldozattá vált, mert szó szerint teljesítette a régi kormányának, majd az új kormányának tett esküjét.

Danikám! Szomorú és megdöbbentő, hogy Te is áldozata lettél egy olyan újságcikknek, amelyik megpróbálja meggyőzni az olvasókat, hogy a Corvin közben széthúzás volt, s hogy az akkori események egyáltalán nem úgy történtek, mint ahogyan elmondta. Nagyon

szomorú, hogy Eörsi úr, a mindentudó főokos szerepében tetszelegve, most meg akar hazudtolni téged! Már kevesen vagyunk, s rövid ideig tudjuk bizonyítani, hogy minden szavad igaz volt.

Dani, úgy érzem, helyetted és a nevedben irtam most. Utolsó levéledben megerősítetted, hogy nemcsak a forradalom dicső napjaiban, hanem haláloedig a testvéred vagyok és maradok.

Drága testvérem! Pihenj méltósággal, a mocskolódás már nem érhet el hozzád.

Pöttöm
– azaz Peredi László